

røres af tvungen jordfordeling, såfremt lovforslaget gennemføres?

Svar:

Ved gennemførelse af et ekspropriationsanlæg i det åbne land, f. eks. typisk ved anlæg af veje og jernbaner, vil der uundgåeligt skulle foretages indgreb i ejendomsforholdene vedrørende en række landbrugsejendomme.

Det vil i sådanne tilfælde ikke kunne udelukkes, at hovedparcellen til en ejendom, hvor ekspropriationsanlægget alene direkte berører en ejendommen tilhørende udlod, i medfør af det foreliggende lovforslags bestemmelser vil kunne blive berørt af en i forbindelse med anlægget udarbejdet jordfordelingsplan.

Det kan således tænkes, at den eller de til den pågældende ejendom grænsende ejendomme efter anlæggets gennemførelse vil få en sådan arrondering, at det vil være naturligt og rimeligt at tillægge vedkommende naboejendom et areal fra hovedparcellen af førstnævnte ejendom samtidig med, at der kan tillægges denne et måske lige så velbeliggende restareal fra en tredje af jordfordelingen omfattet ejendom.

Besvarelse af spørgsmål 10, 11 og 12:

I skrivelse af 2. april 1981 (L 22-bilag 20) har udvalget udbedt sig min besvarelse af bl. a. *spørgsmål 10, 11 og 12* til forslag til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

I denne anledning følger vedlagt i 70 eksemplarer kopi af en af vejdirektoratet afgivet udtalelse af 30. april 1981 indeholdende besvarelse af de stillede spørgsmål, hvortil jeg kan henholde mig.

For så vidt angår det i vejdirektoratets skrivelse ad spørgsmål 12 anførte vedrørende gennemførelse af jordfordeling med hensyn til landbrugsejendomme, som har arealer beliggende både i by- og landzone, skal jeg bemærke, at lovforslagets bestemmelser alene finder anvendelse på ejendomme, hvis jordtilliggende i det hele er beliggende i landzone, jfr. min besvarelse af udvalgets spørgsmål 13, litra d, e og f, men at dette forhold selv sagt ikke udelukker muligheden af, at jordfordelingssekretariatet i påkommende tilfælde i forbindelse med ekspropriationsanlægget

søger gennemført en hensigtsmæssig jordfordeling også omfattende landbrugsejendomme, der har en del af deres jordtilliggende beliggende i byzone.

Grundlaget for disse ejendommers deltagelse i jordfordelingen må imidlertid være en frivillig aftale som hidtil.

Spørgsmål 10:

»Ministeren bedes oplyse, hvorledes lovforslaget vil virke i »tunge« jordfordelingssager, hvor ekspropriationer i landzone i forbindelse med vejanlæg kompliceres af, at alle eller så godt som alle de berørte ejendomme har bygninger på samme side af vejforlægningen, oven i købet på den »forkerte«, hvor mindsteparten af driftsarealerne befinder sig, typisk vejforlægninger omkring mindre byer af oprindelig landsbytype.

Til belysning af sådanne tilfælde vedlægges i lystryk Vejdirektoratets påtænkte vejforlægning nord om Gislev by (Nyborg-Fåborg-vejen). Kortet bedes tilbagesendt med besvarelsen.«

Svar:

Vejforlægningen omkring mindre byer vil både med den gældende ekspropriationslovgivning og med lovforslagets ændringer give problemer med u hensigtsmæssig arrondering af landbrugsjorden set i relation til landbrugsbygningernes placering i forhold til driftsarealer afskåret af vejanlægget. Dette problem er klart størst ved vejforlægninger omkring mindre byer med stjerneudskiftning (udstykning i stjerneform med driftsbygningerne placeret centralt i landbyen).

Problemer af denne art er særligt vanskelige at løse, såfremt det pågældende vejanlæg er en motorvej eller en motortrafikvej, hvor etablering af markoverkørsler er så godt som udelukket. Ved disse vejanlæg er den anlægstekniske løsning på problemet etablering af underføringer og markveje parallelle med vejanlægget. Disse løsninger er imidlertid ret bekostelige.

For almindelige hovedlandeveje gælder, at markoverkørsler accepteres, dog søges deres antal begrænset mest muligt. Lodsejerne må i disse tilfælde acceptere at skulle krydse hovedlandevejen, såfremt driftsarealerne deles af vejanlægget.